

[Elisabeth Arnold]

det vanvittig svært for andre mennesker at forstå, hvorfor vi kan grine ad nogle ting, som de synes er dybt krænkende og i højeste grad nedværdigende for dem.

Derfor skal vi være i stand til at sige: Her er en tegning, der er lige på grænsen, her er en ytring, som lige præcis rammer nogle mennesker på måder, vi ikke ønsker de skal rammes, og derfor er den danske humor ikke så fantastisk god at prale af, for den kan også være virkelig ond. Venlig humor er i orden, men satire kan være ond, må jeg sige til fru Pia Kjærsgaard, og derfor skal vi ikke fremhæve den som noget specielt godt i denne sammenhæng.

Ole Espersen (S):

Der er bestemt ikke noget forbud i straffeloven, hverken mod humor eller mod fordomme; vi kan lade vores holdninger og opfattelser præge af begge dele. Det, der er forbud mod, er altså at forhåne, true og nedværdige, og det er jo noget helt andet.

Jeg tror heller ikke, at der bliver problemer i forbindelse med »Lille Sorte Sambo«, og jeg synes heller ikke, at det blev hævdet fra fru Pia Kjærsgaards side, at man ville bruge paragraffen dér – det tror jeg ikke man vil. For det var en forudsætning, da man vedtog bestemmelsen, at det skal være de alvorligere ting, man tager fat på, og ikke det, der måske er udtryk for humor.

Jeg synes heller ikke – som fru Elisabeth Arnold gav udtryk for – at der var megen humor i den tegning, vi så i politiorganisationernes blad, og det tror jeg også man efterhånden selv har erkendt.

Men der er én ting, som jeg har indtryk af at fru Pia Kjærsgaard og måske også fru Birthe Rønn Hornbech undervurderer, og det er behandlingen af grupper.

Det er selvfølgelig rigtigt, at enkeltpersoner i mange tilfælde kan gå til domstolene, hvis de personligt føler sig fornærmet. Hvis de har ressourcerne og pengene til det, kan de gå til domstolene, men ofte – ikke altid – vil de grupper, vi her taler om, jo netop være nogle, der rangerer allerlavest, og som overhovedet ingen muligheder har for at gå til domstolene. Men det er nu ikke det afgørende. Det afgørende er, at det jo er gruppehaten, der starter og startede folkemord, startede racediskriminationen. Det er jo aldrig den enkelte person, den enkel-

te sorte, den enkelte jøde, den enkelte muslim; det er muslimerne som sådan, det er jøderne som sådan. Derfor kan man slet ikke i en debat som her se bort fra gruppebegrebet og nøjes med at se på individerne. Jeg vil give et eksempel til fru Pia Kjærsgaard, som efterlyste en fortolkning af de relevante paragraffer

Hvis man nu havde en forening, der kunne tænkes at komme med transparenter, hvor der stod – bare for at tage et eksempel – »Jøderne bør udryddes!« – eller – »Danmark for danskerne – dræb en muslim!«, så er det jo klart, at dette ville vi efter FN's konvention være forpligtet til at kriminalisere og straffe. Det ville helt klart være en grov overtrædelse af FN's konvention.

Men det ville ikke være strafbart efter straffeloven. Man kan ikke straffe for forsøg på drab, for dertil er der ikke foretaget tilstrækkelig konkrete forberedelseshandlinger. Man kan ikke sige, man krænker nogens ære ved at sige, de skal udryddes. Det er ikke at krænke nogens ære, det er en trussel. Men det er ikke en trussel, der er så konkretiseret, at man kan straffes for den.

Derfor vil jeg sige til fru Pia Kjærsgaard, at hvis man ikke har denne paragraf, som fru Pia Kjærsgaard ønsker afskaffet, ville ytringer af den karakter være straffri i helt klar modstrid med vores forpligtelser efter FN's konvention, og derfor kan man ikke både være medlem af konventionen og afskaffe § 266 b.

Birthe Rønn Hornbech (V):

Jeg føler trang til lige at knytte et par bemærkninger til noget af det, der er sagt.

Hr. Ole Espersen sagde: Det kan jo være, at gruppen ikke har overskud til at gå til domstolene. Jamen så er det jo påtaloreglerne, vi skal ændre, så der bliver offentlig påtale; der er jo sådan halvvejs privat påtale i æreskrænkelserbestemmelserne. Så lad os diskutere det.

Det er stadig væk indholdet af straffestemmelsen, gerningsindholdet, som det er formuleret i dag, vi i Venstre finder hæmmer den frie debat.

Og når hr. Ole Espersen igen begynder at tale om folkedrab, må jeg gentage, hvad jeg sagde i starten: Jamen så lad os se på det. For hvis det er sådan, at vi i dag ikke kan ramme de virkelig alvorlige overtrædelser, hvor vi synes man rammer den frie debat, så lad os bytte